

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **A. K.** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19.10.2011 č.j. X, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 21.7.2011, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 19.10.2011 č.j. X **se** pro vady řízení **z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19.10.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21.7.2011, kterým zamítla žádost žalobkyně o změnu stupně invalidního důchodu a zároveň rozhodla, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 28.6.2011 poklesla její pracovní schopnost pouze o 50%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu a namítala, že její zdravotní stav je velmi špatný a trpí celou řadou chorob. Není

schopna žádné práce a po zlomenině pravé nohy po přejetí autobusem došlo k dalšímu zhoršení jejího zdravotního stavu, když v květnu 2011 jí musely být extrahovány kovové spoje. Navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 19.10.2011 č.j. X, jakož i rozhodnutím ze dne 21.7.2011, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ Bruntál, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 24.2.2012, a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z posudkového spisu vedeného u Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále bylo zjištěno, že žalobkyně požádala o zvýšení stupně invalidity, avšak na OSSZ v Bruntále dne 28.6.2011 byl hodnocen její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po komplikované zlomenině pravé dolní končetiny v r. 2007 s nejzávažnějším zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV, odd. B, pol. 13, písm. c) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. a ohodnocena míra poklesu pracovní schopnosti na 50 %. Na základě tohoto posouzení pak vydala ČSSZ rozhodnutí dne 21.7.2011, jímž zamítla žádost žalobkyně o změnu stupně invalidity. Uvedla, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud dále za prokázáno, že proti uvedenému rozhodnutí z 21.7.2011 podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav posudkový lékař, který potvrdil posudkový závěr lékaře OSSZ Bruntál. Podle záznamu o jednání ČSSZ - lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení ze dne 20.9.2011 lékař ČSSZ rovněž stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na 50 % a navýšil v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky 359/2009 Sb. míru pracovní schopnosti o 10 % na celkových 60 %. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 19.10.2011.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise ze dne 24.2.2012 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. H.Z., dále lékařských zpráv, propouštěcích zpráv z hospitalizací žalobkyně a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Bruntále. U žalobkyně jde o stav po úrazu z 2.11.2007 (při vystupování z autobusu jí byl dveřmi zachycen kabát, upadla a utrpěla otevřenou zlomeninu bérce a devastující poranění pravé nohy, zlomeninu kosti dolního konce pravého bérce a zlomeninu patní kosti metatarzu pravé nohy. U žalobkyně jde dále o stav po flebotrombóze stehenní žíly vlevo, stav po operaci hrudníku z 28.1.2011 – exstirpace objemného lipomu mediastina, chronickou obstrukční plicní nemoc I.-II. stupně, ochablý neuropatický močový měchýř s chronickou močovou retencí, hypertenzi

II. stupně, artrózu kolenních a kyčelních kloubů II. stupně, víceetážový bolestivý páteřní syndrom. Dále jde o obezitu II. stupně a stav po zlomenině horního raménka kosti stydké. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně stav srovnatelný s přílohou k vyhl.č. 359/2009 Sb., kap. XV, odd. B, položka 14, písm. b) – pseudoartrózu. Takto hodnotila komise vzhledem k tomu, že po operaci na hlezenním kloubu a kostech pravé nohy v r. 2009 nedošlo ani v roce 2010 ke kostnímu zhojení a bylo plánováno další operační řešení. Z rozmezí 50-70 % byla stanovena horní hranice 70 %, když ani do současnosti není prokázáno zhojení a je zvažována kožní plastika.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 19.10.2011 byla invalidní, přičemž šlo o invaliditu třetího stupně (do 31.12.2009 šlo o invaliditu dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.). Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 70% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR v Ostravě, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – obor ortopedie, přičemž se také vypořádala s odlišným hodnocením zdravotního stavu žalobkyně oproti dříve učiněným posudkovým závěrům lékařů OSSZ a ČSSZ.

Jelikož u žalobkyně k datu 19.10.2011 šlo o třetí stupeň invalidity, krajský soud v souladu s ust. 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná v průběhu dalšího řízení bude respektovat závazný právní názor krajského soudu, a to že žalobkyně je k datu vydání rozhodnutí nadále invalidní ve třetím stupni ve smyslu ust. § 39 odst. 2, písm. c) zdp., když u ní šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70%.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, když procesně úspěšné žalobkyni náklady řízení nevznikly a žalovaná nemá právo na jejich náhradu ani v případě úspěchu (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné

zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 15. května 2012

JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně